

PROTOKÓŁ POSIEDZENIA

Dnia 19 lipca 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi IV Wydział Karny
w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Jan Kłosowski

Protokolant: Norbert Olejnik

Prokurator: nie stawił się, o terminie powiadomiony

w przedmiocie zażalenia na odmowę wszczęcia śledztwa.

Posiedzenie rozpoczęło o godz. 10:50

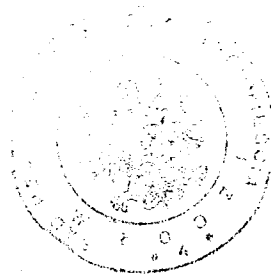
(...)

POSTANOWIENIE

Sąd postanowił:

1. Na podstawie art. 437 § 1 kpk utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie z dnia 28 kwietnia 2017 roku;
2. Na podstawie art. 98 § 2 kpk odroczyć sporządzenie uzasadnienia postanowienia na czas 7 dni.

(...)

Na oryginale właściwe podpisy.
Za zgodność świadczy:

Norbert Olejnik

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 28 kwietnia 2017 roku Prokuratura Rejonowa Łódź – Śródmieście odmówiła wszczęcia śledztwa w sprawie niedopełnienia obowiązków przez Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Łodzi w dniu 25 stycznia 2017 roku poprzez utrzymanie w mocy postanowienia Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Radomsku z dnia 12 września 2016 roku zawieszającego postępowanie w sprawie niewykonania w terminie obowiązku nałożonego na podstawie art. 51 ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo Budowlane dla stacji bazowej telefonii Orange Polska S.A. zlokalizowanej na istniejącej wieży ciśnień w Radomsku przy ul. Leszka Czarnego (działka nr ew. gruntów 177/2 obręb 27), tj. o czyn z art. 231 § 1 kk – wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego (art. 17 § 1 pkt. 2 k.p.k.).

Powyższe postanowienie w ustawowym terminie w całości zaskarżył Zbigniew Gelzok w imieniu Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Przeciwdziałania Elektroskażeniom „Prawo do życia”. Żalący zarzucił skarżonemu orzeczeniu naruszenie art. 7 kpk.

Wnioskiem z dnia 21 czerwca 2017 roku Prokurator Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi nie przychylił się do w/w zażalenia i wniósł o utrzymanie w mocy skarżonego postanowienia.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

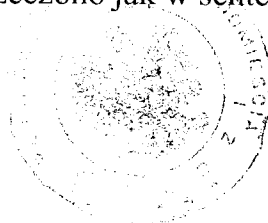
Opisane wyżej zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie, a zaskarżone postanowienie podlegało utrzymaniu w mocy.

Analiza akt rozpatrywanej sprawy prowadzi do wniosku, że decyzja procesowa została podjęta w oparciu o rzeczywiście występującą przesłankę uzasadniającą odmowę wszczęcia postępowania.

W pierwszej kolejności należy podkreślić, że abstrahując od prawidłowości wykładni dokonanej przez Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Łodzi – nawet wadliwa interpretacja przepisu prawa dokonana przez funkcjonariusza publicznego nie implikuje wniosku o popełnieniu przez niego występku z art. 231 § 1 kk. Przestępstwo opisane w przytoczonym przepisie polega na przekroczeniu uprawnień lub niedopełnieniu obowiązków przez funkcjonariusza publicznego. Przez przekroczenie uprawnień należy rozumieć sytuację, w której sprawca podejmuje czynności wprawdzie leżące w granicach jego kompetencji, ale niezgodnie z prawnymi uwarunkowaniami tej czynności lub czynności nieleżące w granicach jego kompetencji, tj. przekroczenie zakresu czynności służbowych, do których wykonania sprawca jest uprawniony. Natomiast niedopełnienie obowiązków polega na zaniechaniu wykonania czynności, której dokonanie w danej sytuacji było obligatoryjne. Należy przy tym dodać, że to, czy w rozpatrywanym postępowaniu zastosowanie art. 51 ust. 3 pkt 2 ustawy prawo budowlane było obligatoryjne, jest jedynie subiektywną opinią skarżącego.

Z uwagi na powyższe okoliczności, analiza zgromadzonego w przedmiotowej sprawie materiału prowadzi do wniosku, że został on zebrany w sposób wyczerpujący i nie wymaga uzupełnienia, zaś wydana decyzja została oparta na prawidłowej ocenie ujawnionych faktów i okoliczności zdarzenia będącego przedmiotem postępowania, a zatem jest zasadna. Prokurator przedstawił argumentację uzasadniającą decyzję, która jest. Nadto, zażalenie nie przedstawia żadnych przekonujących argumentów i sprowadza się w istocie do odmiennej oceny spornych okoliczności.

Wobec powyższego, Sąd w całej rozciągłości podziela i uznaje za własne ustalenia oraz rozważania zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia. Autor zażalenia nie podważył skutecznie tych ustaleń, nie wskazał żadnych argumentów wskazujących na wadliwość decyzji. Należy stwierdzić, że Prokurator poczynił ustalenia w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w sposób prawidłowy, odpowiadający logice i doświadczeniu życiowemu nie przekraczając przy tym granic zawartych w art. 7 kpk i dlatego orzeczono jak w sentencji.

Na oryginale właściwe podpisy.
Z zgodnością świadczę:

Norbert Olejnik